

Egy summerhilli diák hozzászólása az UNESCO Oktatási konferenciáján (2001, Genf)

június 13, 2015

James Friis-Lawrence

Hölgyeim és Uraim!

Egy diák vagyok, aki saját elhatározásomból tanulok a Summerhill Iskolában, egy angliai bentlakásos iskolában.

Azért jöttem ide, hogy az iskolai demokráciáról beszéljek és ennek jelentőségéről az állampolgárságra nevelésben és még inkább az egyén, vagy mondjam inkább, hogy az egyes gyermek nevelésében.

Az én iskolámban a diákok és a tanárok együtt élnek egy demokratikus közösségben, ahol egyenlő szavazattal és beleszólással bírunk az iskola ügyeibe. Ez egy nemzetközi iskola ázsiai, Közel-keleti, európai és Észak-amerikai diákokkal. Együttélésünk során mind megtanuljuk, hogy mi a tolerancia és a tisztelet, valamint megtanuljuk elfogadni egymás kulturális és etnikai hovatartozását. Ezt alkalmazva háromszor is megválasztottak iskolai ombudsmannak, akinek felelőssége, hogy megoldja az iskolapolgárok – tanárok és diákok – közötti nézeteltéréseket békés egyeztetés, türelem és megértés által. Minden félévben megválasztottak három és fél éven át.

A közösségi demokráciában való részvétel a következőket nyújtotta nekem: a mások iránti felelősség érzését; a vitás helyzetek békés megoldásához szükséges készségeket; módot arra, hogy részt vegyek a jogszabályok megalkotásában és

alkalmazásukban az igazságszolgáltatásban; valamint teret ahhoz, hogy megértsem, hogy ki vagyok én és mi a dolgom a világban. Ily módon képes vagyok világpolgárként élni.

Miként Jacques Delors¹ fogalmazott a beszámolóban, "Tanulás – A belső kincs", az UNESCO egy élhetőbb világ megteremtésének reményével jött létre. Ezt a reményt én is osztom és szeretem hinni, hogy minden gyermeknek meglesz a lehetősége arra, hogy azt tanulja, amit én, azon értékek mentén, melyek nyilvánvalóak e konferencia szellemében.

Számos ilyen iskola létezik már sok országban, mint például: Új-Zéland, Japán, Amerikai Egyesült Államok, Thaiföld, a Koreai Köztársaság, Costa Rica, Portugália, Franciaország, Németország, Dánia, Izrael és Palesztina. Remélem, hogy az ilyen iskolák virágozni fognak és sikerrel alapítanak majd újabbakat is más országokban.

Én, és a többi diák, akik ilyen iskolákba járhatunk, szerencsések vagyunk, hogy átélhetjük ezt, de miért csak mi? Annak ellenére, hogy Summerhill és a hozzá hasonló iskolák tökéletesen összhangban vannak mindazzal, amit itt Önök javasolnak, számos közülük a bezárás fenyegetésével néz szembe.

Ezek az iskolák bezárhatnak és szükségük van az Önök támogatására, hiszen ezekben az iskolában rejlik e konferencia reménye. Mindössze annyit kérek, hogy ismerjék el ezeket az iskolákat és lehetőségük legyen boldogulni. Ekként Önök megmutathatják a világnak, hogy a demokrácia és a részvétel által, valamint a gyermeki jogok tiszteletben tartásával segítenek erős állampolgárokat nevelni, de csak akkor, ha cselekednek és nem fordítják ezeket pusztá szavakká a konferenciát lezáró beszámolóban.

Fordította: Széger Kati

Forrás:Unesco – International Conference on Education 46th

session Genf, 5-8 September 2001

()

Kapcsolódó oldalak:

- Summerhill a Nők Lapjában
- Fóti-Virágh: A gyerekköztársaságtól a demokratikus iskoláig
- Írások a Summerhill demokratikus iskoláról
- 10 dolog, amit tudnod kell, ha Summerhillben akarsz tanítani